

Zdravotně postižení lidé

V České republice žije v současné době asi 1 500 000 občanů s různým zdravotním postižením.

Jsou to zrakově a sluchově postižení, slepo-hluší, diabetici, epileptici, lidé s poruchami řeči a s vadami pohybového ústrojí, osoby po mozkových a cévních příhodách, mentálně postižení a duševně nemocní. Kromě těchto uvedených nejčastěji se vyskytujících postižení existuje ještě velké množství osob statisticky nepodchycených, trpících např. vrozenými vývojovými vadami, onkologickými onemocněními, roztroušenou sklerózou, Parkinsonem atd.

Člověk bez zdravotního postižení může asi těžko vědět, porozumět nebo se vcítit do toho, co znamená mít postižení. Ani já nemám, naštěstí, v okruhu svých blízkých a známých nikoho, kdo by nějakým zdravotním postižením trpěl. Přesto mi toto téma není cizí a hned při zadání této slohové práce mě napadlo jediné – Domov u rybníka.

Domov u rybníka se totiž nachází přímo v naší obci, ve Víceměřicích. Je umístěn v bývalém Metternichově zámečku a jedním z jeho poslání je právě péče o osoby starší 18 let s mentálním a kombinovaným postižením. Tito uživatelé, pouze muži, jsou v Domově celoročně ubytováni, mají zde vytvořeny všechny podmínky pro běžný způsob života a Domov jim tak nahrazuje domácí prostředí, ve kterém nemohou kvůli svému zdravotnímu postižení trvale žít. Mimo základních služeb, jako je např. dopomoc při zvládnání běžných úkolů v péči o sebe, při osobní hygieně, stravování, lékařské péče a podobně, zajišťuje Domov pro své uživatele řadu dalších činností. Šikovní a zruční najdou své uplatnění v košíkářské, tkalcovské nebo keramické dílně. Jejich výrobky byste našli v mnoha domácnostech. Domov také pořádá různé výlety, hry, vycházky, sportovní a hasičské soutěže, návštěvy divadel, kin, koncertů, výstav, zábavy, plesy, oslavy narozenin. Uživatelé Domova nechybí na žádné společenské akci. Díky jejich zapojení do společenského života je znají nejen všichni obyvatelé Víceměřic, ale i širokého okolí. Jsou srdeční a přátelští. Mají svůj „šťastný“ svět a každý je tak respektuje.

Až budete někdy projíždět naší vesnicí a z chodníku na vás bude někdo mávat, jsou to určitě „naši“ kluci. Taky jim zamávejte. Budou mít radost.

Monika Jiráková, 2. C